

A kuvik

Egy apró ragadozómadarat szeretnék bemutatni, melyről ostoba babonák keringenek. A **kuvik** **ól** van

szó, mely latin neve szerint Pallas Athene istennő szent madara volt. / Athene noctua/.

Legalábbis a régi görögök így tartották, igaz a görögországi egy alfaja a mi kuvikunknak. Még a korabeli pénzérméken is megjelenítették. Hazánkban a babonák iszapjában gyökerezve, „halálmadárnak” mondják. Ezért a köztudatban elterjedt elnevezés miatt számos téves előítélet él még napjainkban is ez iránt a kedves kis „tollpamacs” madárka iránt. Könnyű rájönni a halálmadár elnevezésre, ha megismerjük e madárfaj táplálkozási szokásait. Éjjel és nappal egyaránt vadászik rovarokra, kisebb rágcsálókra, apró madarakra. Hajdanában, amikor közvilágítás még nem létezett, falusi és városi házaknál, ha beteg vagy haldokló, esetleg halott volt, gyakran reggelig égett a lámpa. Az ablakból kiszivárgó fénykörébe gyűjtve a számtalan éjjeli bogarat, lepkét. A kuvik természetesen a rovarok nyüzsgésére megjelent a zsákmány reményében és gyakran jellegzetes „kui-kui” hangját hallatta, melynek hallatán a haláltól, az esetleges betegség rosszabbra fordulásától féltő ember babonás erőt tulajdonított e madárnak. Szintén a közhiedelemmel ellentétben,

akárcsak a többi bagolyfaj, a kuvik is lát nappal

. Ez a kistestű, nagyfejű, hosszú lábú- kb. 20 cm-es madárka sokszor naphosszat üldögel faágakon, villanypóznákon, kéményeken. Nálam a szomszédban egy nem használt kéményben van a fészke is. Egy gépkocsinak ütköző, s a fején szerencsére csak felszínesen sérült, de már röpképes fiókáját néhány napig még nevelgettem is, amíg el nem tudott repülni. Ez a madárka látszik az egyik fotón is. A látszólag egykedvűen figyelgető állat közeledésünkre testét és fejét érdekesen meg-megbiccentgeti, majd alacsonyan suhanva tovaszáll. Rovarokra a szürkület beálltával kezd vadászni, míg az éjszaka sötétjében a kisemlősökre, egerekre, pockokra jelent nagyobb veszélyt. Színezete nem túl feltűnő, hiszen

barnás hátoldalán fehéres sávok és pettyek teszik még rejtőbbé tollszínét.

Telente bátrabban bemerészkedik az emberi településekre is. Ilyenkor igencsak tizedeli a házi verebeket. Fészkét is emberközelbe építi, faodvakban, házak hasadékaiba, padlásokra. Természetkutató szakkörünk tagjai a Litki bekötőút mellett több mesterséges kuvikodút is kihelyeztek ez év tavaszán. Hazánkban 100-ezer Ft eszmei értékkel, védelem alatt áll!

Szöveg: Agárdy Sándor. Az ágon figyelő kuvik fotóját Danku János készítette.



